קיצור שלחן ערוך — הלכות כלאי בהמה

אָסוּר לְהַרְכִּיב זָכָר עַל נְקֵבָה מִשְּׁנֵי מִינִים, בֵּין בִּבְהֵמוֹת בֵּין בְּחַיּוֹת בֵּין בְּעוֹפוֹת. וַאֲפִלּוּ לִגְרוֹם שֶׁיַּרְכִּיבוּ, אָסוּר.

אָסוּר לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בִּשְׁנֵי מִינִים, כְּגוֹן לַחֲרוֹשׁ אוֹ שֶׁיִּמְשְׁכוּ אֶת הַקָּרוֹן. וַאֲפִלּוּ לְהַנְהִיגָם בְּקוֹל בִּלְבַד, שֶׁהוּא צוֹעֵק עֲלֵיהֶם, אָסוּר, אִם הֵם קְשׁוּרִים יָחַד. וְלָכֵן עֲגָלָה שֶׁל גּוֹי שֶׁכִּלְאַיִם מוֹשְׁכִים אוֹתָהּ, וּמַשָּׂא שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל הָעֲגָלָה, אָסוּר לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיֵּלֵךְ סָמוּךְ לְהָעֲגָלָה, דְּחָיְשִׁינָן שֶׁמָּא יִצְעַק עֲלֵיהֶם שֶׁיֵּלְכוּ מַהֵר, וְזֶה אָסוּר מִשּׁוּם מַנְהִיג בְּכִלְאָיִם.

עֲגָלָה שֶׁהַכִּלְאַיִם מוֹשְׁכִים אוֹתָהּ, אָסוּר לֵישֵׁב בָּהּ, אֲפִלּוּ אֵינוֹ מַנְהִיג.

עֲגָלָה שֶׁמּוֹשֵׁךְ אוֹתָהּ מִין אֶחָד, לֹא יִקְשֹׁר מִין אַחֵר לֹא בְּצִדָּהּ וְלֹא לְאַחֲרֶיהָ.

אָסוּר לִקְשֹׁר שְׁנֵי מִינִים יַחַד, אֲפִלּוּ רַק מִשּׁוּם שְׁמִירָה שֶׁלֹּא יִבְרָחוּ. וְיֵשׁ לְזַהֵר בָּזֶה בְּעוֹפוֹת, שֶׁלֹּא לִקְשֹׁר שְׁנֵי מִינִים יַחַד, שֶׁקְּצָת טוֹעִין בָּזֶה.

פֶּרֶד, הוּא הַבָּא מִן הַסּוּס וְהַחֲמוֹר, וְיֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי מִינִים. יֵשׁ שֶׁאָבִיו סוּס וְאִמּוֹ חֲמוֹרָה, וְיֵשׁ שֶׁאִמּוֹ סוּסָה וְאָבִיו חֲמוֹר, וְהֵם כִּלְאַיִם זֶה בָּזֶה. וְלָכֵן הַבָּא לִקְשֹׁר שְׁתֵּי פְּרָדוֹת, בּוֹדֵק בְּסִימָנֵי אָזְנַיִם וְזָנָב וְקוֹל, אִם דּוֹמִין זֶה לָזֶה, בְּיָדוּעַ שֶׁאִמָּן מִמִּין אֶחָד, וּמֻתָּרִים. וְיֵשׁ אוֹמְרִים, דַּאֲפִלּוּ פֶּרֶד אֶחָד, הֲוֵי כִּלְאַיִם, מִשּׁוּם דְּבָא מִשְּׁנֵי מִינִים, וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְלָאכָה אוֹ לִרְכֹּב עָלָיו.